

е най-стариятъ, най-уравновѣсенятъ елементъ въ природата. Но, ако би останала природата само съ него, всичко щѣше да бжде мрѣтвило. При все това, органическиятъ свѣтъ има да му благодари много . . .

Фарисеятъ се обръща къмъ Бога, не да му помогне да изглади нѣкои грапавини отъ неговия характеръ — ни най-малко — той само благодари, че не билъ като другитѣ хора: хулителъ, обирникъ, убийца, прѣлюбодѣецъ. Именно, като книжникъ и философъ, той трѣбваше да се спре върху причинитѣ, които пораждатъ хулителството, обирничеството, убийството, прѣлюбодѣйството. Когато срѣшнемъ нѣкои хора, които стоятъ, да кажемъ, по-долу отъ насъ, споредъ Христовото учение не бива да ги осждаме въ своята душа, а да извлѣчемъ урокъ, да намѣримъ причинитѣ, които сж ги довели до това низко положение, и, ако има нѣщо отъ тѣхъ въ насъ, да го изкоренимъ. Защото онзи, който е положилъ великитѣ закони въ живота, казва: „Не сждете, да не бждете сждени“. Въ тия думи има дълбокъ смисълъ, и, който ги е проумѣлъ, се е домогналъ до великия законъ на човѣшкото благо. Съврѣменнитѣ зоолози изучаватъ животнитѣ и сж дали на свѣта много цѣнни работи, но никой още не е проучилъ дълбокитѣ причини, които ги създаватъ; така: защо, напримѣръ, нѣкои иматъ рога, а други не; защо нѣкои се влѣкатъ, а други ходятъ на четири крака; защо нѣкои ядатъ месо, а други пасатъ трѣва; защо сж лишени отъ човѣшката интелигентностъ. А за това има дълбоки и основни причини, то не е така произволно, както може нѣкой да помисли. Когато хората разбератъ тия